

anset det for absolut påkrævet at indhente sagkyndig medhjælp. En sådan ordning, hvor det i hvert enkelt tilfælde af hensyn til betalingen må overvejes, om sagkyndig assistance bør indhentes, er lidet tilfredsstillende, og da der, som allerede omtalt, i de senere år har fundet en betydelig udvikling sted indenfor den tekniske hygiejne, en udvikling, der kan forventes fortsat og har til følge, at de sager af denne art, der forelægges administrationen, er i stadig stigning, har sundhedsstyrelsen anset det for i høj grad ønskeligt at knytte professor Jensen, der må anses for at være i besiddelse af den bedste sagkundskab på dette område, til sig som fast medarbejder.

Samtidig har sundhedsstyrelsen foreslået, at den tekniker, der i øjeblikket varetager hvervet som indenrigsministeriets sagkyndige ved behandlingen af sager om vandindvinding, bevarer, da han på dette specielle område er i besiddelse af en ganske særlig indsigt, som professor Jensen ikke råder over, men på den anden side ikke behersker de øvrige felter indenfor den tekniske hygiejne i samme grad som professor Jensen.

Sundhedsstyrelsen har endelig under hensyn til det betydelige arbejde som professor Jensen allerede har ydet styrelsen uden at modtage vederlag derfor, anholdt om, at en eventuel ansættelse må få virkning fra 1. april 1949 at regne.

Det bemærkes i denne forbindelse, at en række sager af betydelig rækkevidde, herunder mange teknisk-hygieniske problemer fra Grønland, har været forelagt professor Jensen, uden at der er tilbudt ham honorar herfor, idet sundhedsstyrelsen ikke har ment at have hjemmel til uden bevillingsmyndighedernes tilslutning at tilbyde professoren et vederlag for dette arbejde, der står i rimeligt forhold til arbejds omfang og kvalitet.

Da indenrigsministeriet for sit vedkommende kan tiltræde sundhedsstyrelsens indstilling, skal jeg herved udbede mig en udtalelse om, hvorvidt det ærede finansudvalg kan tiltræde, at der ved tillægsbevillingslov for finansåret 1949—50 søges oprettet en stilling som konsulent for indenrigsministeriet og sundhedsstyrelsen i teknisk hygiejne, således at den pågældende fra 1. april 1949 at regne aflønnes med et honorat på 3 600 kr. årlig + sædvanligt tillæg, samtidig med at honorarer til indenrigsministeriets sagkyndige ved behandlingen af sager om vandindvinding søges nedsat fra 2 400 kr. årlig til 1 200 kr. årlig + honorartillæg under hensyn til, at det nuværende honorar forudsætter, at den pågældende tillige yder ministeriet bistand i visse teknisk-hygieniske spørgsmål, der fremtidig skal varetages af den foreslåede konsulent i teknisk hygiejne.

I bekræftende fald skal jeg derhos tillade mig at anmode det ærede udvalg om ved 2. behandling i folketinget af forslag til tillægsbevillingslov for finansåret 1949—50 på mine vegne at ville stille følgende ændringsforslag:

Til § 14 A III. A. a. 2.

Beløbet forhøjes med 5 400 kr.

Til § 14 A XII. i.

Beløbet nedsættes med 1 560 kr.

Det tilføjes, at finansministeriet intet har fundet at erindre imod foranstående.

J. SMØRUM.

Bjørklund-Bertelsen,
fg.

Til folketingets finansudvalg.

Forslaget tiltrædes.